

Ad Astra

Asociație a cercetătorilor români din întreaga lume
www.ad-astra.ro • office@ad-astra.ro

Politica numirii unor miniștri incompetenți dăunează statului și cetățenilor.

În ultimele zile, presa a relatat despre mai mulți candidați la funcția de ministru ale căror cuvântări demonstrează un nivel foarte scăzut de competență lingvistică. Cel mai grav, printre aceștia se număra și candidatul la portofoliul educației, continuând jenantul caz al predecesorului său.

Domnul candidat s-a grăbit să ilustreze gravitatea consecințelor agramatismului ministerial, afirmând cu seninătate, la audierile din comisia parlamentară, că nicio lege n-ar prevedea necesitatea ghilimelelor pentru paragrafele 'preluate' de un autor din alte texte. E drept, legea juridică nu prevede explicit ghilimelele, dar presupune aplicarea legilor ortografiei, pe care domnul acum ministru se presupune că le-ar fi studiat în gimnaziu. Legea 8/1996 prevede, la art 141: "Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care își însușește, fără drept, în întregime sau în parte, opera unui alt autor și o prezintă ca o creație intelectuală proprie." Ghilimelele sunt, desigur, unul din mijloacele ortografice prin care putem delimita, în opera proprie, ce aparține altora de ce ne aparține nouă, pentru a nu comite fapta incriminată mai sus. Este esențial ca ministrul educației să demonstreze stăpânirea acestor chestiuni elementare.

Ministrul nu ocupă o funcție pur tehnică, așa cum este cea a altor funcționari din ministere. Principala sa misiune este să susțină convingător anumite politici, de regulă prin argumentații verbale, deseori în interviuri publice și în conferințe de presă. Apoi, ministeriatul are o definitorie dimensiune simbolică și axiologică. Ministrul nu este doar ascultat, ci și admirat și imitat, trebuind să dea, prin prestața personală, un exemplu trudititorilor din domeniul său, pentru care ministrul este întruparea calităților necesare promovării.

Din păcate, situația care s-a creat la noi nu se rezumă la dificultățile de exprimare ale unor persoane. Tot mai multi exponenți ai partidelor și parlamentului susțin teza periculoasă a acceptabilității incompetenței demnitarilor. Cităm în acest sens recenta declarație a președintelui senatului, conform căreia ministrul educației n-ar avea nevoie să vorbească bine dacă nu este, întâmplător, și profesor de limba română. Ne mai amintim de afirmația președintei comisiei pentru educație și cercetare din senat conform căreia fostului ministru al educației n-ar trebui să i se solicite abilități de exprimare verbală, fiind dumnealui doar în matematici profesor.

Pe fond, aceste argumente sunt pur și simplu false. Discursul de specialitate, fie acesta ingineresc, medical, științific sau matematic, este parte a limbii. Performanța în oricare dintre aceste domenii este de neconceput fără o competență lingvistică avansată. Acest fapt este demonstrat și experimental; de exemplu, scorurile PISA care măsoară performanțele în matematici sau științe sunt strâns corelate cu cele care măsoară performanțele lingvistice.

Orice om trecut prin școala știe, firește, aceste lucruri, astfel încât declarațiile contrare ale reprezentanților parlamentari nu rămân a fi luate decât ca un început de asumare explicită a unei ideologii a incapacității verbale în fruntea statului, ideologie care nu poate duce decât la agravarea handicapului administrației publice și la rătăcirea axiologică a cetățenilor. Să fie aceasta noua normalitate pe care ne-o propune Parlamentul României?

Daca ar fi așa, ar trebui să ne întrebăm: de ce și mai ales cum mai putem să cerem elevilor să învețe românește corect? De ce îi mai sancționăm pe cei care nu performează în această privință, de exemplu depunctându-i la examenul de capacitate sau bacalaureat? Dacă ne așteptăm la un minimum de performanță lingvistică doar de la scriitori și profesori, iar altminteri nici măcar de la miniștrii educației, atunci n-ar decurge logic să restrângem studiul limbii și literaturii române numai la facultățile de filologie?

Senzației mediatice stârnite de imperformanțele candidatului la educație i-a fost opusă, de către coaliția guvernamentală, o scrisoare semnată de rectorii a zeci de universități autohtone, care susțin această candidatură și implicit noua doctrină a inversării valorilor în fruntea statului.

În calitatea noastră de cercetători români și în calitatea de părinți sau profesori a unora dintre noi, solicităm rectorilor semnatori răspunsul la câteva întrebări:

1. Susțineți, într-adevăr, aparenta doctrină a normalității agramatismului demnitarilor în general și al miniștrilor sau parlamentarilor în special?
2. Dacă inabilitatea lingvistică a exponenților națiunii este acceptabilă, fiind prin urmare acceptabilă automat și pentru ocuparea oricăror funcții inferioare în stat, cum argumentați că mai este necesar să se acorde o atenție așa de mare limbii și literaturii române în școală? Cum susțineți că ar mai trebui menținute examenele de capacitate și bacalaureat la această materie? Cum explicați că un elev ar trebui sancționat în continuare pentru lipsa unei abilități lingvistice generale care le lipsește până și miniștrilor?
3. Adoptarea oricărei doctrine politice presupune un studiu comparativ al unor doctrine similare, în alte locuri și timpuri istorice, studiu pe care presupunem că l-ați efectuat și dvs, într-un fel sau altul, ca autorități responsabile ale națiunii noastre. A mai promovat vreo forță politică, vreodată, o astfel de doctrină a inversiunii valorilor

în România sau în alte țări? Ce forțe au făcut asta, cum, în ce contexte, în ce scopuri și cu ce rezultate?

Solicităm Academiei Române, instituție a cărei principală misiune, încă de la fondare, este îngrijirea și dezvoltarea limbii române, un punct de vedere oficial asupra situației create.

Solicităm parlamentarilor și demnitarilor care au făcut declarații cum sunt cele menționate, de acceptare a agramatismului și incompetenței la nivel ministerial, să retragă public aceste declarații.

Solicităm Parlamentului României să reafirme principiul că demnitarul trebuie să fie demn de demnitatea lui, trebuie să fie un exemplu de competență și integritate în domeniul lui de specialitate și trebuie înainte de toate să stăpânească pe deplin limba română.

Îi solicităm domnului Valentin Popa să demisioneze imediat din funcția de ministru al educației, pentru incompetența grosolană demonstrată la audierea din comisia parlamentară, în primul rând pentru apologia plagiatului.

Asociația Ad Astra,